

Overzicht van deelnemers aan het rondetafelgesprek Interlandelijke Adoptie

12 november 2008

Blok 1 Vergunninghouders 10.00-10.30 uur

- Mw. I. Hut, Vereniging Wereldkinderen*
- Mw. M. Miedema, Vereniging Wereldkinderen
- Mw. M. Lambers, voorzitter Stichting Meiling*
- C. Poulus, vice voorzitter Stichting Meiling
- Mw. B. Oosting, Stichting Kind en Toekomst*

Blok 2 Geadopteerden 10.30-11.00 uur

- Mw. J. Hansink, bestuurslid United Adoptees International (UAI)*
- M. Munnik, bestuurslid United Adoptees International (UAI)
- mw. I. Teurlings (bestuurslid Samenwerkingsverband Interlandelijk Geadopteerden (SIG), vertegenwoordiger Shapla)
- J. Tack (voorzitter Samenwerkingsverband Interlandelijk Geadopteerden (SIG), vertegenwoordiger Peruacha)*

Blok 3 Wetenschappers 11.00-11.30 uur

- Prof.dr. R.A.C. Hoksbergen, Univesiteit van Utrecht
- I. Curry-Sumner, expert ILA Universiteit van Utrecht / Molengraaf Instituut
- Tj. Strubbe, Stichting Samenwerkingsverband Familierecht*
- H. van Goor, Stichting Samenwerkingsverband Familierecht

Blok 4 Divese organisaties/instellingen 11.30-12.00 uur

- Mw. V. Bergkamp, vicevoorzitter COC Nederland
- R. van Soeren, beleidsmedewerker COC Nederland
- Mw. J. Polders, Raad voor de Kinderbescherming*

Blok 5 Adoptieouders 12.00-12.30 uur

- A. Nieuwland, Belangenvereniging Zelfdoeners in Adoptie*
- S. Scheurs, P. van der Vorst
- A. van den Dungen, Adoptievereniging De Rode Draad*
- L. van der Lelij, vertegenwoordiger van samenwerkende organisatie binnen het AOO en bestuurslid AdoptieVereniging Gereformeerde GezindteVereniging AdoptieOudersOverleg*

* Position paper ingeleverd

Position paper Wereldkinderen ten behoeve van Ronde Tafel Gesprek 12 november 2008

Kwaliteitskader

De commissie Kalsbeek doet een aanbeveling om het kwaliteitskader, opgesteld in samenwerking met vergunninghouders, een wettelijk kader te geven. Wereldkinderen hecht aan een kwalitatieve hoogwaardige adoptiebemiddeling en ondersteunt de minister in zijn reactie om deze aanbeveling over te nemen.

Implementatie van de eisen die het kwaliteitskader aan de vergunninghouders stelt, doet een beroep op financiële middelen van de professionele vergunninghouders. Om te voorkomen dat adoptiebemiddeling onbetaalbaar wordt voor aspirant adoptieouders, zou subsidiering van vergunninghouders dringend gewenst zijn (zie ook aanbeveling commissie Kalsbeek).

Subsidiering van ouders

Hoge eisen aan ethiek, kwaliteit, professionaliteit en financiële transparantie vindt Wereldkinderen bij adoptiebemiddeling zeer belangrijk. Stringente voorwaarden om deze kwaliteit te waarborgen brengen echter ook kosten met zich mee. Vooralsnog worden deze kosten direct doorberekend aan aspirant adoptieouders. Een tegemoetkoming in kosten aan ouders wordt dan ook als zeer zinvol gezien.

Subsidiering van vergunninghouders: de financiële prikkel eruit

Met de wereldwijd ingezette daling van het aantal kinderen dat met adoptie geholpen kan worden en het grote aantal wensouders, is internationale competitie ontstaan om adoptabele kinderen te vinden en heeft marktwerking zijn intrede in het adoptieveld gedaan.

Gevolg hiervan is dat het risico bestaat dat organisaties niet de kwaliteit van adoptiebemiddeling, maar het aantal plaatsingen leidend zullen laten zijn in plaats van de ethiek.

Het risico bestaat dat ethisch en professioneel werkende organisaties gedwongen worden te stoppen dan wel fors te saneren, vanwege vermindering van inkomsten, terwijl organisaties die het minder nauw nemen met de ethiek, door kunnen gaan.

Naar onze mening dienen vergunninghouders financieel ondersteund te worden, zodat een adoptieplaatsing zonder financiële stimulans gedaan kan worden. Het belang van het kind dient altijd voorop te staan.

Deelbemiddeling

Wereldkinderen benadrukt dat mogelijkheid tot deelbemiddeling uit de wet gehaald dient te worden. Een gedegen controle op contacten en de te doorlopen procedures zijn niet mogelijk bij deelbemiddeling. De kwaliteitseisen die nu aan deelbemiddeling worden gesteld, zijn te laag en brengen te veel risico's met zich mee. Een kwetsbaar punt blijft bovendien de directe betrokkenheid van aspirant adoptieouders bij het te plaatsen kind en/of de afstandouders. Wereldkinderen wil voorkomen dat met het instellen van het kwaliteitskader, waarin een A-merk bemiddeling wordt vereist, tegelijkertijd een B-merk, deelbemiddeling, wordt gehandhaafd.

Internationale Adoptieautoriteit

Daar waar landen niet conform het Haags Adoptie Verdrag werken of daar waar structurele misstanden vermoed worden, dient niet een Centrale Autoriteit (CA) uit één land, maar een onafhankelijk Internationale Autoriteit uitspraak te doen. Bij 'onderzoek' door individuele CA's spelen economische, politieke en diplomatieke belangen een rol, met als gevolg dat niet het integriteitsvraagstuk voorop staat, maar de belangen die tussen twee landen spelen.

Aan de voorzitter en leden
van de Vaste Commissie voor Justitie

Position paper van de Stichting Meiling aangaande het kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijke adoptie en de adopties uit China

Algemeen

De stichting Meiling is een vrijwilligersorganisatie voor bemiddeling bij de interlandelijke adoptie en op de kinderen in de zendende landen gerichte projecthulp. Meiling is door adoptiefouders op ideële gronden opgericht kort na de totstandkoming van het Haagsche adoptieverdrag. Meiling wil met de bemiddeling bij interlandelijke adoptie en haar projecthulp kinderen in de landen waarop zij bemiddelt een betere kans bieden om op het opgroeien tot volwaardige leden van de samenleving. Interlandelijke adoptie is daarbij steeds een laatste redmiddel. Helaas is voor veel kinderen in ontwikkelingslanden interlandelijke adoptie nog steeds de enige kans op het opgroeien in een gezinssituatie. In haar activiteiten stelt Meiling telkens de belangen van het hulpbehoevende kind voorop. De belangen van het adoptiekind prevaleren voor Meiling dan ook altijd boven de belangen van aspirant-adoptiefouders. Meiling zoekt ouders voor kinderen en nadrukkelijk geen kinderen voor ouders.

Vanuit deze uitgangspunten heeft de stichting Meiling haar opvatting gevormd over de voorgelegde vraagstukken.

Kwaliteitskader

Zoals meerdere (internationale) studies aangeven is de kwaliteit van de doorlopen adoptieprocedure een belangrijke invloedsfactor bij de hechting van adoptiekinderen en de kans die zij hebben op het opgroeien in een veilige gezinssituatie tot zelfstandige burgers en volwaardige leden van de samenleving. Met het oog hierop is Meiling ook zelf bezig met het constant monitoren en verbeteren van de kwaliteit van de eigen bemiddelingsactiviteiten. Meiling is gelet op het belang voor het adoptiekind groot voorstander van het invoeren van kwaliteitsnormen voor het opereren van vergunninghouders interlandelijke adoptie.

Een zeer naar incident van een mogelijk onjuiste afstandprocedure van een Indiaas jongetje, waarvoor Meiling bemiddeld heeft voor een verscherping van de eisen van dit kwaliteitskader gezorgd. Meiling is blij dat dit kwaliteitskader tot stand is gekomen. In de ogen van Stichting Meiling draagt het kwaliteitskader bij aan het realiseren van zorgvuldig uitgevoerde adoptie procedures, waarbij het belang van het kind centraal staat. Implementatie van dit kwaliteitskader past binnen de voortdurende kwaliteitszorg die in het gehele proces van interlandelijke adoptie gewaarborgd dient te zijn. Meiling heeft dan ook graag en actief bijgedragen aan de totstandkoming van dit kwaliteitskader.

Adoptiepraktijk in China

Naar aanleiding van de Netwerkuitzending van 11 maart jl., waarbij beelden getoond werden van vermeende wanpraktijken tav adopties uit China heeft Stichting Meiling het Ministerie van Justitie verzocht hier onderzoek naar te doen.

Uit dit onderzoek is zoals de minister van Justitie heeft aangegeven naar voren gekomen dat de Netwerkuitzending was gebaseerd op adoptieschandalen welke zich in de periode 2002-2005 hebben voorgedaan in de provincie Hunan. De centrale adoptie autoriteit in China (CCAA) is indertijd voortvarend opgetreden. Betrokkenen zijn veroordeeld en gestraft en de adopties uit deze provincie heeft indertijd enige tijd stilgelegd om orde op zaken te kunnen stellen.

In de uitzending van Netwerk werd tevens gesproken van kinderen die in het kader van de één kind politiek, buiten de wil van de ouders om bij hen weggehaald werden en vervolgens naar het buitenland gingen in het kader van interlandelijke adoptie. Dit terwijl de ouders aan het sparen waren om de opgelegde boete te betalen zodat ze hun kind terug zouden kunnen krijgen. Meiling heeft de minister van Justitie gevraagd hiernaar onderzoek te verrichten.

De uitkomst van het onderzoek zoals dat door de minister van Justitie aan U is toegezonden komt de stichting Meiling over als een gedegen onderzoek. Uit deze brief blijkt dat er geen reden is om aan te nemen dat er op structureel niveau sprake is van wantoestanden. Dit is bevestigd door organisaties als Unicef en Save the Children in China. Meiling onderschrijft dan ook de conclusie van de minister van Justitie dat er geen directe aanleiding is om te twifelen aan de integriteit van de Centrale Chinese adoptie autoriteit (CCAA) dan wel te stoppen met adopties vanuit China. Meiling overweegt dan ook nadrukkelijk niet te stoppen met het bemiddelen van kinderen uit China.

Dit neemt niet weg, dat alertheid bij adopties uit China geboden blijft. In haar contacten en bij haar bemiddelingsactiviteiten blijft Meiling hierop scherp letten. Ook heeft Meiling een protocol opgesteld om elk signaal over mogelijke misstanden direct te melden bij de minister van Justitie. Meiling juicht hierbij de intensivering van de contacten van het ministerie van Justitie met de autoriteiten in China toe.

Ook het voornemen van de minister om de Europese samenwerking op het gebied van interlandelijke adoptie te intensiveren kan de volledige steun van Meiling vinden.

STICHTING KIND EN TOEKOMST

(foundation child and future)

varsseveldseweg 2a, 7025 gb nalle, nederland
 telefoon 0314 - 63 20 80 fax 0314 - 63 16 14
 mevr. bertie treur

abn-amro bank 53.87.10.640

postbank 4362500

k.v.k. s 41151717

member of euradoot

Position Paper Stichting Kind en Toekomst

Stichting Kind en Toekomst neemt de volgende standpunten in:

T.a.v. vermeende misstanden in China: Het bestuur van Stichting Kind en Toekomst verbaast zich zeer over de commotie die is ontstaan n.a.v. de uitzending van Netwerk.

In 2004 onderschepten de autoriteiten van China zelf ongeoorloofde praktijken t.a.v. tehuizen. De betrokken personen werden bestraft. Hiervan werd ook melding gemaakt in de Chinese pers.

Uiteindelijk werd dit de aanleiding voor wereldwijde belangstelling t.a.v. mogelijke misstanden in China op het gebied van (interlandelijke) adopties.

In 2008 meende Netwerk het noodzakelijk te vinden hier opnieuw aandacht aan te schenken, waardoor een ongenuanceerd beeld naar voren kwam zonder enige extra toevoeging aan wat de Chinezen zelf al hadden gemeld in 2004.

Onze ervaring is dat de Chinese autoriteiten alert zijn op misstanden en deze steeds adequaat bestrijden.

Ook is de ervaring dat er tussen onze stichting en CCAA grote openheid in het uitwisselen van ervaringen mogelijk is.

Het is dan ook bijzonder pijnlijk dat er kennelijk steeds personen en/of organisaties waaronder de media zijn, die er alles aan doen om adopties en met name adopties vanuit China in een kwaad daglicht te stellen, of op zijn minst een dusdanig wantrouwen te uiten waardoor de werkelijk betrokkenen, de adoptiefkinderen en hun ouders, hiervan de dupe worden.

Stichting Kind en Toekomst wil zich dan ook uitdrukkelijk distantiëren van deze negatieve spiraal en vertrouwt erop dat het doel van adoptie, kinderen het recht gunnen op te groeien in een gezin, niet uit het oog zal worden verloren.

T.a.v. het kwaliteitskader: de vergunninghouders hebben in samenwerking met het Ministerie van Justitie bijna 2 jaar gewerkt aan het tot in stand komen van het kwaliteitskader. Hiervoor is alle tijd genomen met als doel een werkbaar stuk te creëren waar een ieder zich in kon vinden.

Naar mening van Stichting Kind en Toekomst is dit gelukt en we staan dan ook achter de inhoud van het kwaliteitskader zoals dit door alle vergunninghouders is ondertekend.

Het Stichtingsbestuur

November 2008.

De interlandelijke adopties uit China

Constateringen

Onvoldoende controle op de gang van zaken in China zelf. Rapportages uit diverse gebieden in China, bijvoorbeeld Hunan, met name die van Brian Stuy, Kay Johnsen, Zhang en Meier, geven een meer dan een zorgelijk beeld over de situatie van China als leverende adoptieland. De documentaire van Netwerk van maart 2008 is geen incident, maar een voorbeeld van vele misstanden. We moeten leren van de situatie met betrekking tot de casus Rahul - nu blijkt dat ook Australië en de Verenigde Staten te kampen hebben met dezelfde problemen. Met verstrekking van dergelijke adopties uit India die zoals het nu blijkt -wat in Nederland is afgedaan als een incident- een internationaal karakter te hebben.

Analyse

De UAI gaat er dan ook vanuit, dat in het geval van China, het niet zal blijven bij één incident maar de nabije toekomst een eenzelfde beeld zal laten zien dat we nu kennen van Zuid Koreaanse adopties waaruit blijkt dat in de meeste gevallen sprake is van fraude, illegaliteit en vervalsing van adoptiepapieren. Religieuze en financiële drijfveren blijken vaak te hebben geleid tot op zijn minst onzorgvuldige adopties van de 200.000 adopties uit Zuid Korea wereldwijd.

Met deze kennis en achtergrond zou Nederland ertoe moeten besluiten dat China een risico land is en een logisch gevolg zou zijn om het adoptiekanaal te sluiten

De kinderen zijn (zeker op langere termijn) er niet mee geholpen om in een later stadium er achter te komen dat staten, weeshuizen en instanties ondanks de kennis van de vele misstanden ertoe hebben besloten om dergelijke adopties te blijven tolereren.

Bij een besluit dat Nederland adopties uit China onder deze situaties geoorloofd vindt, geeft zij daarmee te kennen dat het belang van aspirant adoptieouders en diplomatieke en zakelijke belangen hoger te achten dan rechten van kinderen. Namelijk dat ze bij hun ouders kunnen blijven. Immers vele kinderen zijn niet ouderloos of hebben geen verdere familie, maar zijn het slachtoffer van corruptie, geweld, politiek repressie en internationale desinteresse.

Conclusie

De UAI vindt adopties uit China meer dan onwenselijk gezien de politieke, sociale en economische onrust en een land dat in een sterke economische ontwikkeling verkeert. Zij is eerder grote voorstander van educatie, local community based care en lokale sociale ontwikkeling van met name de rurale gebieden.

Kwaliteitskader Vergunninghouders

De UAI is blij met het kwaliteitskader interlandelijke adopties voor vergunninghouders, echter zou zij graag betrokken zijn geweest bij de ontwikkeling ervan. Omdat wederom blijkt, dat de processen als leidraad hebben gediend bij het aanscherpen van de zorgvuldigheid van het management proces van de adopties.

De UAI mist echter een onderdeel waarin de belangen van geadopteerden en hun ouders worden gewaarborgd:

- Het verzekeren van een volledige medewerking van de ouders indien zij een zoekverzoek indienen bij de vergunninghouder om wederom in contact te treden met de kinderen;

- idem voor geadopteerden die inzage willen in hun dossiers en een origineel afschrift wensen van hun adoptiepapieren;
- tevens de volledige medewerking aan geadopteerden als die een onderzoek starten met zogeheten rootsprocedures en processen.

Tot nu toe blijft de medewerking in de praktijk afhangen van de goodwill van de desbetreffende vergunninghouders en lopen geadopteerden in de praktijk tegen onwillige vergunninghouders op om de juiste informatie te verstrekken of mee te werken aan achtergrond informatie betreffende de adoptieprocedure en processen. Met name bij dossiers die onvolledig en dubieus zijn opgebouwd worden verzoeken ter verduidelijking genegeerd of afgewimpeld.

Tevens kan er nu sprake zijn van sabotage in het zoekproces ingezet door vergunninghouders zonder dat daar sancties tegenover staan. Er ontbreekt een (inter)nationale richtlijn en/of wetgeving die vergunninghouders kan aanspreken of zelfs kan sanctioneren wanneer blijkt dat VH moedwillig de rootsprocedure en informatie achterhoudt, verduistert en/of zelfs vernietigd

De UAI maakt zich ernstige zorgen over de bovenstaande (inter)nationale vormen en praktijken van kinderhandel, verduistering, fraude en sabotage in kader van (interlandelijke) adoptie

Het SIG is overwegend positief over de kabinetsreactie en de aanbevelingen uit het rapport Interlandelijke adoptie "Alles van waarde is weerloos". Er is een duidelijke aanscherping van de regelgeving te bespeuren wat moet leiden tot zorgvuldige procedures bij het doen van afstand. De oude situatie wordt gehandhaafd met een leeftijdsverschil van 40 jaar tussen de aspirant adoptieouder en het te adopteren kind. Het SIG is positief over een harde leeftijdsgrens, voor beide ouders bij 48 jaar, bij het te adopteren kind bij maximaal acht jaar. Ook kan het SIG zich geheel vinden in de aanbeveling tot het stopzetten van deelbemiddeling. Eenmaal geadopteerd blijkt dat het vaak goed gaat met geadopteerden, maar wel groter risico hebben op psychische problemen in vergelijking met niet-geadopteerden (Tieman 2006; Juffer 2007). Gezien de beperkte omvang van de paper richt het SIG zich op de meest relevante zaken voor de geadopteerde.

De opvatting van het SIG is dat interlandelijke adoptie aanvaardbaar is als laatste middel en enkel indien aan de volgende voorwaarden voldaan is. Ten eerste, de voorwaarde dat er geen mogelijkheden (meer) zijn om het kind op te vangen in eigen land, ten tweede dat de situatie uitzichtloos blijft en ten derde dat er geen middelen aanwezig zijn om te voorzien in de primaire levensbehoeften. Het SIG meent dat de uitzichtloosheid van de situatie afhankelijk is van de sociaal culturele context; zo is het in Afrika niet ongebruikelijk dat kinderen niet door hun biologische ouders worden opgevoed. Om deze interventie ethisch te verantwoorden is heel veel zorgvuldigheid geboden. Het SIG onderkent dat geen enkele garanties dat adopties zonder misstanden of onregelmatigheden zullen geschieden na te leven zijn, zelfs niet met het Kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijke adoptie. Om objectief te kunnen oordelen of vergunninghouders zich blijvend aan de kwaliteitsnormen houden is onafhankelijk toezicht noodzakelijk. Zorgvuldigheid bij adoptie zou zich niet alleen moeten beperken tot de perioden tijdens en voor de adoptie maar ook daarna.

Om zorgvuldigheid en ethische verantwoording te kunnen afleggen zou volgens het SIG alles in het werk moeten worden gesteld om ook na de adoptie adoptiegerelateerde vragen en/of problemen aan te pakken. In het rapport wordt hier helaas weinig aandacht aan besteed en wordt volstaan met een enkele verwijzing naar de Blauwdruk Nazorg Adoptie. Het SIG heeft meegewerkt om het vizier van nazorg te verbreden om aandacht te vragen voor passende nazorg, óók voor volwassen geadopteerden. Adoptiegerelateerde problemen stoppen in onze optiek niet bij een leeftijd van 22 jaar. Voor de groep waarmee het niet goed gaat, is beperkte toegankelijke curatieve zorg voorhanden. Het SIG waardeert daarom de aanbeveling van de minister van Jeugd en Gezin om dit onder de aandacht te brengen en hoopt dat dit op korter termijn concrete uitwerking krijgt. Het SIG denkt graag mee om deze uitwerking te concretiseren.

Het SIG kan zich niet vinden in de aanbeveling in het rapport dat de leeftijd van het te adopteren kind verhoogd moet worden van het vijfde naar het zevende levensjaar. Als argument wordt aangevoerd dat uit internationaal onderzoek gebleken is dat de mate van verwaarlozing bepalend is hoe het kind zich sociaal-emotioneel ontwikkelt. (Dalen 2005). Als de zevenjarige geadopteerde in Nederland aankomt en dan op school in een kleuterklas moet starten, geeft dat een extra uitzonderingspositie. Overwogen had kunnen worden om de verhoging met twee jaar als pilotproject aan te bevelen. Mocht de voorgestelde verruiming in evaluatie blijken niet goed te werken dan zou deze nog ongedaan gemaakt kunnen worden. Consequenties van deze verhoging is dat de geadopteerde twee jaar minder recht heeft op nazorg en twee jaar goed onderwijs misloopt.

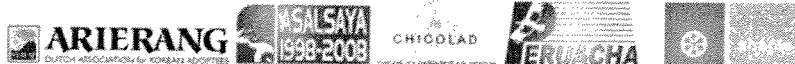
Ketenpartners zoals vergunninghouders dienen betere gezamenlijke faciliteiten te bieden in het verstrekken van afstammingsinformatie voor de geadopteerde. Om het verstrekken van deze gegevens te kunnen blijven garanderen is het een gemiste kans dat het Kwaliteitskader zich niet uitlaat over het verlengen van de verplichte bewaartermijn. Deze termijn zou van tenminste 30 jaar (volgens art. 17b lid 2, Wobka) tot honderd (lieft voor onbepaalde tijd = eeuwig) jaar moeten worden verlengd.

Tevens zouden vergunninghouders moeten worden verplicht om in het belang van de geadopteerde met grote nauwkeurigheid gegevens over de biologische familie te verzamelen en te verstrekken. Het SIG realiseert zich dat deze opgelegde verplichting geen garantie biedt op het vinden van familie of kennisname van de familiesituatie. Tevens dient er scherp te worden gecontroleerd op die gegevens. Is de biologische moeder of vader daadwerkelijk onbekend of gestorven? Zijn er broertjes of zusjes?

Het SIG deelt het oordeel van de Commissie Kalsbeek dat de geadopteerde desgevraagd de oorspronkelijke naam zou moeten kunnen herkrijgen. Hoewel een naamswijziging ook mogelijk is voor niet-geadopteerden, erkent het SIG dat het voor sommige geadopteerden van essentieel belang kan zijn voor zijn of haar persoonlijke identiteit. Dit kunnen we vanuit onze achterban bevestigen. Bovendien wil het SIG ervoor pleiten dat indien het te adopteren kind al een voornaam heeft gekregen deze wordt behouden door de aspirant adoptieouders.

Concluderend kan worden gezegd dat de aanbevelingen in het rapport een stap in de goede richting zijn naar kwaliteitsverbeteringen in het adoptiewerkveld maar dat ze tot onze spijt de kans hebben laten liggen ten aanzien van verbeteringen voor de volwassen geadopteerde, zoals met betrekking tot nazorg.

Aangesloten verenigingen:

Stichting Samenwerkingsverband Familierecht.

Wij doen onderzoek, adviseren derden en ondersteunen cliënten m.b.t. scheiding, omgang en adoptie.

Postbus : p/a Koenestraat 67 afd. Adoptiezaken
Postcode / plaats : 3958 XE Amerongen
Telefoon : 0343-454216
Telefax : 0343-454216
E-mail : t.strubbe@orange.nl
Home Page : www.omgangs-onrecht.info
Postbank nr. : 2927960
KvK : 34218412, Haarlemmermeer

position paper

Rondetafelgesprek op woensdag 12 november 2008 over interlandelijke adoptie – Comm.Justitie

¹ De roep om een vindbare gespecialiseerde toegang tot adoptiezorg leeft al lang. Niet alleen voor het 1ste jaar. Uit ervaring blijkt de te brede toegangspoort van Bureau Jeugdzorg verkeerde indicaties, tot zelfs onjuiste beschuldigingen, op te leveren aan o.a. adoptiegezinnen. Dit leidt tot stress en verkeerde behandeltrajecten. De (adoptie)ouders zijn daarom verontrust en bezorgd, deze ingang niet meer vertrouwend.

² Met het structuur-plan uit de adoptiewereld om te komen tot een speciale deur (IBAP) voor adoptiegezinnen, pleegkinderen en 'gewone' hechtingsgestoorde kinderen kan zelfs de hele toegangspoort voor jeugdzorg verbeterd worden. Gespecialiseerde deuren in de ingang van Bureau Jeugdzorg voor te onderscheiden groepen gezinnen. Meer onverwaterde kennis tot diagnostiek of verwijzing daarnaar kan verkeerde indicaties voorkomen.

³ Het is nodig dat er eisen in wet gesteld worden aan de indicatie-onderzoeker en -opsteller (BIG/ NVO/ NIP); het art. 35 Uitvoeringsbesluit WJz is iets te mager qua eis: indirecte gedragsdeskundigheid werkt niet met horen zeggen van een ondeskundig onderzoeker.

⁴ Men kan denken aan gespecialiseerde deur voor kinderen met uit echtscheiding voortvloeiende problematiek, aan een deur voor jongeren die de spanning tussen 2 culturen (thuis t/o buitenwereld) moeilijk verwerken, aan een deur voor gezinnen met laag IQ die hun eigen specialisatie kent, aan een deur voor adoptie- en pleeg-situaties, enz.. Bij directere toegang tot specialisme voorkomt de overheid veelal het uit de hand lopen van tijdige probleemmeldingen en hulpvragen. Dit leidt tot verminderen van leed en, inherent, tot bezuinigingen.

⁵ Ook denken we aan een p-OTS (partiële OTS) als mogelijkheid om het instemmingsrecht niet aan elk gezinslid te ontnemen, te bepalen door de rechter.

⁶ Een Onafhankelijk Orgaan dat elke bemiddeling, ook een evt. nieuwe vorm van zelfdoen met bemiddeling, onderzoekt met ruime bevoegdheden, en met strenge eisen, kan meer aan het daglicht brengen. Waar haalt de toezichthouder zijn onderzoekgegevens vandaan? Ook, naar we hopen, van de ondervindende ouders?

⁷ Meer controle over special needs-adopties en wat gezegd wordt tegen de aspirant-ouders is nodig.

⁸ Wat aspirant-ouders mogen verwachten van een vergunninghouder, en kunnen afmeten met de wet, is zeer onduidelijk. Duidelijke wetgeving is nodig indien ouders een misstand vermoeden. Controle-mechanismen werken niet goed. Is de wet t.a.v. het handelen van vergunninghouders straks wel goed gesanctioneerd?

⁹ Indien deze leuk en interessant gebracht worden is allergie voor 'verplichte opvoedcursussen' echt niet nodig.

(Brieven van SSF: 200810.15 en 16 dd. 20-10-2008 met bijlagen heeft de Tweede Kamer ontvangen)

Z.O.Z.

Voorstel verbeterde tekst artikel 35 Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg:

35. De stichting bureau jeugdzorg en centrum voor jeugd en gezin nemen pas een indicatiebesluit nadat een gekwalificeerde gedragswetenschapper, GZ-psycholoog of psychiater ingevolge zijn richtlijnen (naar BIG, NVO, of NIP-registratie) de cliënt onderzocht en beoordeeld heeft.

Memorie van Toelichting: met deze eis is controle(mechanisme) via het tuchtrecht mogelijk gemaakt.

Standpunten notitie Interlandelijke Adoptie

Raad voor de Kinderbescherming 7 november 2008

Strikte naleving IVRK. I.c. de mogelijkheid van opvang in eigen gezin / familie of pleeggezin (family-type) opvang in eigen land gaat vóór interlandelijke adoptie.

De overheid zou andere landen kunnen ondersteunen bij het realiseren van gezinsopvang en gezamenlijk het controle systeem op afstand en adoptie moeten verbeteren. Europese adoptie als gelijkwaardig alternatief voor binnenlandse adoptie vindt de Raad geen goed idee. Dit voldoet niet aan de uitgangspunten van het IVRK en vergroot het risico op kinderhandel van de armere naar de rijkere Europese landen.

Zelfdoen adoptie, de zgn. deelbemiddeling procedure, afschaffen.

De Raad is geen voorstander van de werkwijze dat volwassenen zelf in het buitenland op zoek gaan naar kinderen. Daardoor wordt te veel zichtbaar dat kinderen een schaars en gewild goed zijn wat mensen in de herkomst landen op verkeerde ideeën en tot onjuiste handelwijzen kan brengen. Daarnaast heeft de Centrale Autoriteit aangegeven dat hij niet kan uitsluiten dat aspirant adoptief ouders direct contact leggen met een persoon of instelling die belast is met de zorg voor een kind voor dat het contact is goedgekeurd of de noodzaak tot adoptie is vastgesteld. Dat brengt het risico mee dat nog als enige optie wordt gezien dat het kind naar het stel in het buitenland gaat terwijl alternatieven in eigen land (waaronder opgroeien bij de eigen ouder(s) / familie) niet uitputtend onderzocht zijn.

Maximum leeftijdsverschil van 40 jaar tussen adoptief ouder en adoptie kind handhaven.

De Raad heeft op dit punt een zelfde standpunt als de RS J en de Cie. Kalsbeek. Het gaat om het beperken van (onnodige) risico's voor kinderen. Zie daarvoor ook het evaluatierapport van de WOBKA. Het leeftijdsvereiste moet gelden voor de adoptief ouder(s) én een eventuele partner. Geen uitzonderingen toestaan behalve waar het gaat om het plaatsen van een (social) sibling.

Betere regelgeving om illegale opnemingen tegen te gaan.

Er is geen apart artikel voor kinderhandel. Het bestaande artikel voor mensenhandel voldoet niet. Daarmee wordt een middel en signaal gemist dat illegale opneming of de poging daartoe (al dan niet in het buitenland) met het oog op eigen gezinsvorming ook kinderhandel is. Art. 28 WOBKA rept slechts over overtredingen wanneer niet beschikt wordt over de juiste documenten voor de overkomst van het kind naar Nederland.

Mogelijkheid tot een goede screening van aspirant adoptief ouders onder verantwoordelijk van de overheid.

Vanwege het vergaande gevolg dat het adoptiekind gaat opgroeien bij een gezin in een vreemd land hecht de Raad er sterk aan dat de overheid verantwoordelijk is en blijft voor de screening naar de geschiktheid van aspirant adoptief ouders en het besluit om al dan niet te mogen adopteren. De focus moet liggen op de reële mogelijkheden om een kind met een belaste achtergrond en eventueel met een medisch dossier een thuis te geven. De wederkerigheid van de verplichting om eerlijke en duidelijke informatie te geven over zowel aspirant-adoptief ouder als adoptiekind mag niet ter discussie staan. Om een goed onderzoek en bijbehorend rapport mogelijk te maken moet de overheid de middelen beschikbaar stellen om daar voldoende tijd en aandacht aan te kunnen besteden teneinde een goed onderbouwd advies te kunnen geven dat niet alleen als basis dient voor het beslissen op de aanvraag van het verlenen van een zgn beginseltoestemming maar ook voor de matching van een kind met zijn toekomstige ouders. Bij de screening voor interlandelijke adoptie zou bij het advies over de in het huidige art. 5 lid 1 WOBKA genoemde geschiktheid door de Raad enkel in die gevallen waarin aspirant-adoptief ouders voldoen aan gestelde voorwaarden en competenties positief geadviseerd moeten kunnen worden. De substantiële toename van het aantal special need kinderen en oudere kinderen geeft hier voldoende aanleiding voor, naast het feit dat er steeds minder (buitenlandse) kinderen ter adoptie voor Nederlandse burgers zijn en een in verhouding daarmee veel te groot aantal Nederlandse aspirant adoptief ouders.

Wanneer er bij burgers de wens is om een kind in het gezin op te nemen zou het goed zijn wanneer de focus nadrukkelijker wordt gelegd op het worden van ouder voor 'een kind van een ander'. Dat zou wellicht kunnen door het ontwikkelen van een algemene (verplichte) voorlichtingsbijeenkomst voor mensen die overwegen voor een kind van een ander te gaan zorgen. Dat kan de zorg zijn voor pleegkinderen of adoptiekinderen. In deze voorlichting kan in brede zin worden ingegaan op onderwerpen als identiteit, loyaliteit aan eigen ouders en afkomst, hechting, verwerking verlieservaring (trauma), openheid en contact. Na deze brede voorlichting zou voorbereiding op maat geboden moeten worden afhankelijk van het type opvang waar voor gekozen wordt. Bijkomend voordeel zou kunnen zijn dat meer dan nu het geval is mensen gaan overwegen om een Nederlands pleegkind een gezin te bieden.

Nazorg i.c. begeleiding adoptief ouders na plaatsing

Er is bereidheid van Nederlandse burgers om special need kinderen en oudere kinderen uit andere landen in hun gezin op te nemen. De overheid geeft hier toestemming voor. Naar de mening van de Raad schept dit voor diezelfde overheid een verplichting om adequate nazorg aan te bieden zoals die ook wordt geboden aan mensen die een Nederlands pleegkind opnemen. Die nazorg moet er in verschillende vormen zijn al naar gelang de behoefte van het kind en zijn nieuwe ouders.

Position Paper BZA

- Adoptie is (en moet zijn!) in het belang van het kind. De wens van aspirant adoptiefouders om een gezin te stichten is hieraan complementair. Zonder deze wens zou er voor die kinderen geen huis zijn, waar zij 24 uur per dag, 7 dagen per week, een leven lang veiligheid, liefde en geborgenheid kunnen ervaren.
- Wereldwijd zijn er miljoenen kinderen die baat hebben bij adoptie. Het aantal neemt naar verwachting van toe (toename Aids, minder mogelijkheid tot opvang in extended family). Het nog verder beperken van adoptie naar Nederland ontnemt nog meer kinderen een kans om te kunnen opgroeien en zich te kunnen ontwikkelen in een veilige en liefdevol gezin.
- Deelbemiddeling is een betrouwbaar en legaal alternatief dat aanzienlijk goedkoper kan zijn dan volledige bemiddeling. Het schept kansen voor kinderen daar waar vergunninghouders niet bij machte zijn (of niet bereid zijn) om nieuwe contacten te ontwikkelen. Deelbemiddeling is toegestaan volgens het Haags adoptieverdrag, mits gebruik wordt gemaakt van geaccrediteerde en bij het Haags adoptieverdrag aangemelde contacten..
- Vergunninghouders hebben 'de facto' monopolieposities waardoor te weinig kinderen een kans krijgen middels adoptie en aspirant adoptiefouders zich "slachtoffer" en afhankelijk voelen van die organisaties. Het organiseren van 'concurrentie' versterkt het zelfreinigend vermogen van vergunninghouders en leidt tot meer kansen voor kinderen om op te groeien in een gezin in Nederland.
- Het voorstel om in Nederland harde grenzen te stellen voor o.a. aantallen beginseltoestemmingen en leeftijdsgrenzen wordt gebaseerd op onderbuikgevoelens, niet op feiten of wetenschappelijk onderzoek. Maatwerk is gepast en gangbaar in de landen om ons heen. Indien leeftijdsgrenzen gesteld gaan worden is het beter om grenzen te definiëren op de jongste partner om creatief gebruik van regels te voorkomen. Het verder aanscherpen van regels vergroot het risico op ongewensd gedrag (bijv. tijdelijk verhuizen naar buitenland, betaald draagmoederschap)
- Het zou goed zijn als het Ministerie van Justitie (de Centrale Autoriteit) zich meer richt op het nemen van de *inhoudelijke verantwoordelijkheid*, dus ondubbelzinnig kiest voor het welzijn van kinderen. Nu lijkt de belangrijkste insteek dat men "zich kan verantwoorden", oftewel zich kan verschuilen achter regels en procedures. Het is te overwegen om het onderwerp adoptie te plaatsen bij het Ministerie van Jeugd & Gezin of Sociale Zaken, zoals bij veel andere landen het geval is. Hiermee gaat de aandacht van de procedure weer terug naar het welzijn van (individuele) kinderen voor wie adoptie het laatste redmiddel is.

Voor meer gedetailleerde feedback op rapport Kalsbeek, zie onderaan en de links:

<http://www.zelfdoenersinadoptie.nl/leden/files/2008-09-19-BZA-reaktie-Kalsbeek.pdf>
<http://www.aoo.nl/downloads/2008-09-16-AOO.pdf>

Voor suggesties over controle van adoptiecontacten zie o.a.:

http://www.zelfdoenersinadoptie.nl/leden/files/feedback_BZA_procedure_deelbemiddeling_webversie.pdf

Uitgangspunt: Adoptie in het belang van het kind

Adoptie is er in het belang van het kind: om een kind te kunnen laten opgroeien in een veilige, permanente en liefdevolle gezinsomgeving zodat het zich kan ontwikkelen tot een zelfstandig individu. Als dat niet in eigen land kan, dan is interlandelijke adoptie het beste alternatief. Aspirant adoptieouders zijn ouders die, om uiteenlopende redenen, deze kinderen kunnen, willen en mogen opnemen. Zonder hen zouden de kinderen die het zo hard nodig hebben, geen kans hebben op te groeien in een gezin.

Wereldwijd grote aantallen kinderen die belang hebben bij adoptie

Volgens het World Initiative for Orphans [WIO newsletter, december 2007] zijn er wereldwijd 150 Miljoen kinderen in tehuizen, waarvan ca. 14.1 Miljoen volledig wees [Mw. I. Hut in blad "Wereldkinderen" 2008]. Schattingen geven aan dat er in 2012 waarschijnlijk 250 Miljoen kinderen in een tehuis zullen leven. Veel van deze kinderen zouden geholpen zijn bij (interlandelijke) adoptie en er is nog veel werk te verzetten om hen in een gezin te kunnen laten opgroeien.

De maatregelen in Nederland om de instroom van aspirantadoptiefouders in Nederland te beperken (beperkingen aantallen Beginsel Toestemmingen(BT), aanscherpen leeftijdsgrenzen, verder bureaucratiseren van procedures en regelgeving), dragen niet bij aan het creëren van kansen voor kinderen die het zo hard nodig hebben. Het aantal kinderen dat baat heeft bij adoptie neemt dus toe, niet af! Dat in Nederland de aantallen adopties teruglopen heeft meer te maken met gebrekkig functioneren van het adoptiesysteem in Nederland. Nederland doet er beter aan om (interlandelijke) adoptie te stimuleren en te faciliteren.

Deelbemiddeling is betrouwbaar en schept mogelijkheden voor kinderen

In het rapport Kalsbeek wordt onterecht de term "independent adoptions", waarbij geen (deelbemiddelende) vergunninghouder is betrokken, gelijkgesteld aan deelbemiddeling. Verder wordt in het rapport Kalsbeek gesteld dat er bij deelbemiddeling sprake zou zijn van "onvoldoende controleerbaarheid", "mogelijke oneigenlijke geldstromen", en "mogelijkheid van contact tussen ouder en kind voorafgaand aan goedkeuring van het contact".

Recente incidenten in India (vergunninghouder Meiling) en China (Wereldkinderen, Meiling, Kind & Toekomst), Colombia (Hogar), Haïti (Flash) tonen overtuigend aan dat volledige bemiddeling kennelijk "onvoldoende controleerbaar" is en dat in sommige gevallen daadwerkelijk sprake is geweest van "oneigenlijke geldstromen".

Het afschaffen van deelbemiddeling zal dergelijke misstanden niet reduceren, en zeker ook andere misstanden (zoals in Sri Lanka, Baby Donna) niet voorkomen omdat het ook in die gevallen niet ging om deelbemiddeling.

Al jaren geeft de BZA, en geven ook andere adoptieouderorganisaties, suggesties om het toezicht op adoptie te verbeteren voor zowel volledige bemiddeling als voor deelbemiddeling. Wij realiseren ons terdege het belang van zorgvuldigheid, maar ook dat geen enkel systeem 100% zekerheid kan bieden. Uiteindelijk gaat het om het belang van het adoptabele kind om te kunnen opgroeien in een gezin.

Het doorschieten in bureaucratie en regelzucht en het afschaffen van deelbemiddeling zal er toe leiden dat veel kinderen niet meer in een gezin in Nederland kunnen opgroeien.

Verder zij opgemerkt dat deelbemiddeling wel degelijk mogelijk in landen die ratificatie het Haags verdrag geratificeerd hebben, mits er gebruik gemaakt wordt van geaccrediteerde en bij de Haagse Conventie aangemelde contacten.

Op dit moment lopen er naar weten van de BZA in ca. 15 landen trajecten om nieuwe deelbemiddelingscontacten te ontwikkelen. In sommige van die landen zijn er duizenden (!) kinderen die in aanmerking komen voor interlandelijke adoptie. Sommigen van die contacten zullen, net als in het verleden, al dan niet vrijwillig worden overgedragen aan vergunninghouders om door hen geëxploiteerd te worden als kanaal voor volledige bemiddeling. Voor de 'kleinere' landen tonen vergunninghouders die gretigheid niet, terwijl ook die kinderen recht hebben op een thuis.

Vergunninghouders lijken adoptie eerder te frustreren dan te faciliteren

De vergunninghouders zijn vrijwel allen ontstaan uit/met contacten van deelbemiddelaars, al heette dat vroeger anders. Vergunninghouders hebben de afgelopen jaren weinig nieuwe contacten ontwikkeld om daarmee ook in die landen kinderen een toekomst te geven middels adoptie. Op dit moment claimen de vergunninghouders dat zij bezig zijn om (in totaal) in 16 landen nieuwe adoptiecontacten te ontwikkelen. De praktijk wijst uit dat het bij deze 16 "nieuwe" landen soms gaat om landen waarbij de vergunninghouder al 15 jaren voor dat land bemiddeld, soms al de bemiddelingsactiviteiten voor dat land gestopt heeft! In een ander geval claimt een vergunninghouder weliswaar (al jaren) een heel land als nieuw contact terwijl zij in dat land geen enkele activiteiten heeft ontplooid (Werelkinderen, Zambia). Ondanks het feitelijke gebrek aan inspanning in dat land probeert men ondertussen wel een andere vergunninghouder, die in dat zelfde land wél werkbare afspraken maakt, te verbieden om voor dat land een goed lopend adoptiecontact op te zetten. We zien andere voorbeelden waarbij de contactontwikkeling volledig stil staat. In sommige gevallen zien wij claims op contacten door een specifieke vergunninghouder, terwijl diezelfde contacten een voorkeur hebben om met andere vergunninghouders samen te werken.

Aan de andere kant zien wij dat zelfdoeners er, dankzij hun doorzettingsvermogen en initiatief, vaak wel in slagen om contactontwikkeling op een zorgvuldige wijze te doen.

De afspraken van vergunninghouders om elkaars landen claims te respecteren, (recent hernieuwd in o.a. het Kwaliteitskader), dragen niet bij aan het realiseren van nieuwe contacten waarmee meer kinderen in nood aan ouders geholpen kunnen worden. Sterker nog, soms lijkt het gevecht om de "claim op een land" belangrijker dan om kinderen in dat land een toekomst te bieden.

Door deze 'de facto' monopolieposities hebben vergunninghouders een dusdanige machtspositie dat veel ouders niet durven te klagen over de gedragingen van vergunninghouders omdat zij vrezen dat hetzij hun lopende adoptieprocedure, hetzij een volgende adoptieprocedure er door geschaad wordt.

Het zou dus beter zijn als er een zekere mate van concurrentie komt tussen vergunninghouders, en dat deelbemiddeling als alternatief blijft bestaan.

Onnodige beperkingen in Nederland ontnemen kinderen een kans op een toekomst

Nederland is zo ongeveer het enige land dat harde leeftijdsgrenzen hanteert voor aspirantadoptiefouders. De meeste landen om ons heen leveren maatwerk. De meeste

“zendende” landen hanteren geen of veel ruimere grenzen qua leeftijden van aspirant adoptieouders. Voor hen telt zwaarder dat een kind bij geschikte ouders in een gezinssituatie kan opgroeien. In Nederland hebben wij zeer veel geschikte wensouders die ofwel worden afgewezen puur op grond van leeftijd (discriminatie), ofwel middels jarenlange wachtlijsten een beginseltoestemming (BT) worden onthouden.

De motie van de Tweede Kamerleden Azough, Wolfsen, Teeven en De Wit waarin de regering wordt opgeroepen het adoptie programma te versterken om knelpunten zoals beperkingen van aantallen BTs, het ontbreken van een onafhankelijk klachten orgaan, weigerende vergunninghouders, te hoge doorlooptijden etc. worden onderzocht en eventueel op te lossen (motie nr 17, bij wetsvoorstel 30 551, juni 2007) en die door de Tweede Kamer is aangenomen, is nog altijd niet uitgevoerd. De kunstmatige beperkingen lijken met de huidige voorstellen alleen nog maar sterker te worden en interlandelijk adoptabele kinderen worden daarmee een kans op een toekomst ontnomen.

Rol Justitie bij adoptie, adoptie onderbrengen bij Jeugd & Gezin?

Overeenkomstig het Haags Adoptieverdrag heeft de Centrale Autoriteit (CA) een faciliterende rol bij adoptie en dient de CA daarbij voortvarend te werk te gaan. In de praktijk zien wij daar weinig van terecht komen. Daar waar buitenlandse Centrale Autoriteiten (Litouwen) aangeven niet met agencies (zoals onze vergunninghouders) te willen werken om te voorkomen dat er verdiend wordt aan adoptie, weigert de CA een dergelijk contact te aanvaarden en dossiers rechtsstreeks door te zenden. Daar waar een vergunninghouder goede en zorgvuldige afspraken maakt met een officiële, lokale adoptieorganisatie omdat de vergunninghouder in dat land zelf niet actief mag zijn (door dat land ge-eist om te voorkomen dat een vergunninghouder zelf op zoek gaat naar kinderen), zien we hoe onze CA op basis van onjuiste of verkeerd geïnterpreteerde informatie, bemiddeling door deze vergunninghouder op dat land (Zambia) tegenwerkt.

Ook zien we hoe door een gebrek aan afstemming tussen CA en de IND, het aanvragen van een MVV onnodig wordt vertraagd. Hoe door het her-indelen van de districten voor gezinsonderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming extra bestuurslagen en extra wachttijden ontstaan, zonder dat overigens de kwaliteit van de gezinsonderzoeken daardoor stijgt. De hoeveelheid bureaucratie stijgt helaas wel.

Door de strikt juridische focus die gehanteerd wordt binnen de afdeling die zich bezighoudt met “preventie, jeugd en sancties” waar onze centrale Autoriteit ressorteert, lijkt het belang van het kind om te kunnen opgroeien in een gezin volledig ondergesneeuwd.

Het is daarom ons inziens noodzakelijk dat de aandacht verschuift van “zich kunnen verantwoorden” naar “zich verantwoordelijk voelen voor het lot van kinderen”. Wij stellen dan ook voor om het onderwerp “adoptie” onder te brengen bij het ministerie voor Jeugd & Gezin, danwel het Ministerie voor Sociale Zaken, zodat het welzijn van het en kind en zijn plaats in een gezin weer *echt* centraal zal staan.

Over de BZA

De BZA is een belangenvereniging van en voor adoptieouders die adoptie nastreven via deelbemiddeling. De BZA probeert dit d.m.v. van advies en onderling contact, dit op zo zuiver mogelijk wijze te laten geschieden. De BZA bestaat nu 15 jaar, en telt op dit moment ca. 1500 leden.

Adoptie
Vereniging

De Rode Draad

belangenvereniging (aspirant)adopteelouders China & Taiwan

Position paper m.b.t. interlandelijke adoptie uit China

1. Uit de tv-uitzending van Netwerk van 11 maart 2008 is naar de mening van de AVRDR een verontrustend beeld naar voren gekomen. Netwerk gaf echter geen inzicht in de omvang van de kinderhandel in China in relatie tot interlandelijke adoptie en de vraag of en op welke wijze deze kan worden aangepakt en beheerst.
2. De AVRDR beschouwt adoptie als een waardevol instrument van kindbescherming waarmee zorgvuldig dient te worden omgegaan. Juist als het gaat om de belangen van kinderen, is het van belang dat besluitvorming over interlandelijke adoptie wordt gebaseerd op gedegen onderzoek.
3. De AVRDR stelt het dan ook zeer op prijs dat de Nederlandse en Vlaamse overheid de gesignaleerde mistanden onomwonden aan de orde hebben gesteld bij de Chinese autoriteiten. De AVRDR waardeert het zeer dat ook NGO's en andere professionele partijen in het onderzoek zijn betrokken, waardoor een compleet en genuanceerd beeld is ontstaan.
4. De Chinese adoptieautoriteit CCAA heeft in het verleden bij misstanden opgetreden, zowel door het stilleggen van interlandelijke adoptie als strafrechtelijke vervolging. De AVRDR verwacht dat de CCAA in het vervolg tegen misstanden blijft optreden, zoals ook is toegezegd aan de Nederlandse en Vlaamse delegatie.
5. De AVRDR is van mening dat centrale adoptieautoriteiten in de toekomst structureel behoren samen te werken met het oog op de tijdige signalering en effectieve bestrijding van kinderhandel en kinderroof.
6. De AVRDR is er zich ervan bewust dat vele vragen nog niet zijn beantwoord en onderschrijft dan ook het voornemen van de Minister om het Chinese adoptieproces voortdurend kritisch te blijven volgen. Dit is zowel in het belang van Chinese kinderen die in aanmerking komen voor (binnenlandse en interlandelijke) adoptie als van geadopteerden van Chinese afkomst in Nederland.

De AVRDR is lid van het AdoptieOuderOverleg en onderschrijft het position paper dat namens het AOO is ingediend.

bestuur@avrd.nl
www.rodedraad.com / www.avrd.nl

AdoptieOudersOverleg (AOO)
<http://www.aoo.nl/>

Position paper rondetafelgesprek over interlandelijke adoptie

Aanstellen onafhankelijk toezicht

In 2003 heeft het AOO al aangegeven de aanstelling van een onafhankelijk toezichthouder voor de totale adoptieketen zeer wenselijk te achten. Wij zien in het rapport van de commissie Kalsbeek en in de bevindingen van mr.dr.M.Oosting bij het onderzoek naar de vermeende misstanden bij adoptie in India alleen maar nog meer aanleiding om nogmaals te pleiten voor deze aanstelling.

Kwaliteitskader niet verankeren in wetgeving

In het kabinetsstandpunt is sprake van het in de wet verankeren van het kwaliteitskader. Naar onze mening moet dat vooral niet gedaan worden. Het kwaliteitskader is vooral een geheel van afspraken over de te volgen werkwijzen. Deze zijn per definitie continu onderhevig aan veranderingen door voortschrijdend inzicht en invloeden van buitenaf. Verankering in de wet belemmert de ontwikkeling van het kwaliteitskader.

Geen beperking op aantal af te geven BT's

Het voorstel om het aantal beginseltoestemmingen (BT's) te beperken omdat er sprake zou zijn van een dalend aantal voor adoptie beschikbare kinderen is naar onze mening buitengewoon onverstandig. Zoals ook in het rapport van de commissie Kalsbeek wordt aangegeven is er op sommige terreinen nu al een tekort aan adoptieouders. Tevens wordt er voor de stelling dat het aantal voor adoptie beschikbare kinderen daalt geen enkel tastbaar bewijs gegeven.

Steun aan herkomstlanden richten op systeem voor Kinderbescherming

De voorgestelde uitbreiding van de hulp aan herkomstlanden zouden wij graag ingevuld zien door een overdracht van kennis over het opzetten van een integraal systeem van kindbescherming waarin alle uitgangspunten van het Haags adoptieverdrag worden onderschreven.

Afschaffen 'de facto' Monopolie van vergunninghouders

Het huidige systeem van landenclaims moet worden afgeschaft. Wij onderkennen de noodzaak van zekere mate van contactbescherming, maar het aanwezig zijn van slechts een contact voor een vergunninghouder zou niet automatisch moeten leiden tot een volledig afschermen van een compleet land, zoals nu het geval is en door de commissie Kalsbeek wordt voorgesteld voor niet-verdragslanden. Wij zouden tevens graag zien dat overheidsinstanties nooit ofte nimmer als een contact worden aangemerkt.